

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25852/2024
22.01.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници малолетног тужиоца АА из ..., кога заступа законска заступница мајка ББ, чији је пуномоћник Јелена Давидов, адвокат из ..., против туженог ВВ, кога заступа привремени заступник Ајша Стојковић, адвокат из ..., ради измене одлуке о издржавању, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда Новом Саду Гж2 370/24 од 11.07.2024. године, у седници одржаној 22.01.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда Новом Саду Гж2 370/24 од 11.07.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду ревизијских трошкова.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П2 1979/2022 од 10.04.2024. године, ставом првим изреке, мења се пресуда Основног суда у Новом Саду П2 2574/2012 од 19.09.2013. године, која је преиначена пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 724/13 од 10.12.2013. године у погледу доприноса туженог у издржавању тужиоца, утолико што се обавезује тужени да на име свог дела доприноса за издржавање тужиоца мал. АА плаћа месечно износ од 10.000,00 динара почев од дана подношења тужбе 19.12.2022. године до дана пресуђења, а од дана пресуђења 10.04.2024. године па убудуће, док за то постоје законски услови, да на име свог дела доприноса за издржавање плаћа месечно износ од 18.000,00 динара, исплатом заосталих рата одједном, а убудуће сваког 01 до 10-ог у месецу за текући месец уплатом на рачун мајке законске заступнице, са законском затезном каматом на сваки појединачни износ. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца преко досуђених 10.000,00 динара до тражених 35.000,00 динара, за период од дана подношења тужбе 19.12.2022. године до дана пресуђења и од досуђених 18.000,00 динара за период од дана пресуђења 10.04.2024. године, па убудуће, док за то постоје законски услови, до тражених 35.000,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да привременом заступнику туженог на име трошкова парничног поступка исплати

78.750,00 динара. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 204.750,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде, до исплате. Ставом петим изреке, ослобођен је тужилац од плаћања судске таксе.

Пресудом Апелационог суда Новом Саду Гж2 370/24 од 11.07.2024. године ставом првим изреке, жалба туженог је одбијена, а жалба тужиоца делимично усвојена, а делимично одбијена, па је пресуда Основног суда у Новом Саду П2 1979/2022 од 10.04.2024. године преиначена у одбијајућем делу одлуке тако што је обавезан тужени да на име свог дела доприноса издржавању малолетног АА поред досуђеног износа од 10.000,00 динара, за период од дана подношења тужбе 19.12.2022. године до дана пресуђења 10.04.2024. године плаћа још износ од 8.000,00 динара, укупно 18.000,00 динара месечно, на начин утврђен ставом првим изреке првостепене пресуде, док је пресуда потврђена у преосталом побијаном, а непреиначеном делу. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да привременом заступнику туженог на име трошкова жалбеног поступка исплати 27.000,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова другостепеног поступка исплати 27.000,00 динара. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев малолетног тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужилац је поднео одговор на ревизију, захтевајући накнаду за трошкове њеног састава.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ...10/23, у даљем тексту: ЗПП), чије се одредбе у овој правној ствари примењују на основу члана 202. Породичног закона, Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку доношења побијане пресуде нема битне повреде из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Другостепени суд није учинио битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. Закона парничном поступку, на коју се неосновано указује ревизијом тужиље, а која би могла бити од утицаја на другачију одлуку суда.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Основног суда у Новом Саду П2 2574/2012 од 19.09.2013. године, разведен је брак законске заступнице тужиоца и туженог, те је тужилац (рођен 2010. године) поверен мајци на самостално вршење родитељског права, а тужени је обавезан да на име доприноса за издржавање плаћа износ од 50 евра месечно. Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 724/13 од 10.12.2013. године пресуда је преиначена, тако што је тужени обавезан да плаћа месечно 8.000,00 динара. У време доношења ове одлуке тужилац је ишао у државни вртић, а сада похађа седми разред основне школе. Укупне месечне потребе тужиоца сада износе 68.972,00 динара. Тужилац живи са мајком у стану који је власништво њене мајке, односно тужиоцеве бабе, заједно са њеним родитељима, а њен отац (деда

тужиоца) остварује пензију од 30.000,00 динара, док је мајка (баба тужиоца) запослена и остварује зараду од 50.000,00 динара, при чему родитељи законске заступнице тужиоца плаћају режијске трошкове. Законска заступница тужиоца је у време доношења претходне одлуке примала дечији додатак од 5.000,00 динара месечно, који сада не прима, али је запослена и остварује месечну зараду од 50.000,00 динара, а осим тога обавља и повремене послове организовања презентације ... од чега годишње остварује око 20.000,00 динара. У свом власништву не поседује непокретност, од покретних ствари поседује један аутомобил. Поред тужиоца нема обавезу издржавања других лица. Тужени је по занимању ..., здрав је и радно способан, а у време доношења претходне одлуке живео је у браку са ГГ, са којом је у то време имао једно малолетно дете, а сада имају укупно троје деце, при чему је њихова заједница прекинута у јануару 2023. године, а деца из његовог другог брака су остала да живе са мајком, док је поступак за развод брака у току. Док су живели у заједници тужени је остваривао приходе тако што је радио послове адаптације станова, иако се формално водио као незапослено лице, на који начин је остваривао од 2.000 – 3.000 евра месечно. Нема непокретне имовине у свом власништву. Тужени сада живи и ради у иностранству, а његова супруга ГГ, као и њихово троје деце немају контакт са њим. Месечне потребе за његову малолетну децу из другог брака су за двоје деце по 25.000,00 динара, а за једно дете 15.000,00 динара, при чему тужени не доприноси њиховом издржавању, а његова супруга остварује месечну зараду од 120.000,00 динара. Од доношења претходне одлуке, тужени је редовно доприносио издржавању тужиоца у месечном износу од 8.000,00 динара, док на други начин није доприносио издржавању, при чему није одржавао никакве контакте са тужиоцем, а од фактичког прекида заједнице живота са садашњом супругом, није плаћао издржавање.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је закључио да је тужени у обавези да доприноси издржавању малолетног АА износом од 10.000,00 динара, почев од дана подношења тужбе 19.12.2022. године до дана пресуђења, а од дана пресуђења 10.04.2024. године па убудуће, док за то постоје законски услови у месечном износу од 18.000,00 динара, сходно одредби члана 160. став 1, 2. и 3. Породичног закона, налазећи да су се околности на основу којих је донета претходна пресуда измениле утолико што су се потребе малолетног тужиоца повећале с обзиром да је порастао, док је са друге стране тужени постао отац још троје малолетне деце.

Другостепени суд је нашао да је првостепени суд правилно утврдио да је висина месечног издржавања коју би тужени требао да плаћа малолетном тужиоцу 18.000,00 динара, али да је за период од дана подношења тужбе 19.12.2022. године па до дана пресуђења 10.04.2024. године погрешно оценио да би обавеза туженог требала износити 10.000,00 динара месечно, с обзиром да је првостепени суд погрешно закључио да је тужени у том периоду доприносио издржавању малолетног тужиоца у износу од 8.000,00 динара месечно. У току поступка утврђено је да је тужени престао да плаћа допринос за издржавање тужиоца када је престала заједница живота са његовом другом супругом ГГ, јануара месеца 2023. године, због чега се не може сматрати да је тужени обавезе испуњавао у периоду од подношења тужбе до дана пресуђења, како то погрешно закључује првостепени суд. Стога је другостепени суд преиначио побијану одлуку тако што је обавезао туженог да поред износа од 10.000,00 динара, досуђених првостепеном пресудом, за период од дана подношења тужбе 19.12.2022. године па до дана пресуђења 10.04.2024. године, плаћа износ од још

8.000,00 динара, односно укупно 18.000,00 динара, на начин одређен побијаном пресудом, док је потврдио првостепену пресуду у делу у коме је обавезан тужени да на име месечног издржавања плаћа малолетном тужиоцу 18.000,00 динара почев од дана пресуђења 10.04.2024. године па убудуће, док за то постоје законски услови.

По оцени Врховног суда, правилно је другостепени суд применио материјално право при одлучивању о висини обавезе туженог у издржавању његовог малолетног детета, овде тужиоца, као и периода на који се досуђена висина издржавања односи.

Према одредби члана 67. Породичног закона, право је али и дужност родитеља да се старају о деци, док према члану 75. и 160. став 1. истог закона, дете има право на издржавање од оба родитеља. Висина издржавања одређује се према потребама детета, као повериоца издржавања (члан 160. став 2.) док могућност родитеља, као дужника издржавања, зависи од њиховим прихода, могућности за запослење и стицање зараде, њихових личних потреба, али и обавезе издржавања других лица и других околности од значаја за издржавање (члан 160. став 3. Породичног закона).

Врховни суд налази да је другостепени суд, у контексту наведених законских одредби, правилно оценио утврђене чињенице које су од утицаја на одлуку о висини доприноса туженог у издржавању његовог малолетног детета, овде тужиоца, као и периода на који се та висина издржавања односи. Наводи ревизије туженог којима се указује да је одређени новчани износ превисоко одмерен, као и о осталим околностима које се пре свега тичу могућности туженог, као дужника издржавања, су неосновани. Судови су приликом одмеравања висине доприноса издржавања имали у виду да тужени има још троје малолетне деце, али да висина доприноса не може бити нижа од одмереног износа, што је и по оцени ревизијског суда. Тужени је здрав и радно способан, у животној доби од 37 година, те је дужан да у циљу испуњавања законске обавезе издржавања тужиоца, активира све своје потенцијале и обавезе према њему удовољи, па и на терет обима задовољења сопствених потреба. Живи у иностранству и има могућност да остварује приходе којима ће делимично да подмири трошкове издржавања тужиоца, те имајући у виду и остале утврђене чињенице, као и да његова бивша супруга, законска заступница тужиоца, такође доприноси издржавању заједничког детета, чије потребе су неспорно у међувремену повећане, с обзиром да је висина претходног доприноса за издржавање утврђена у време када је тужилац био у вртићу, док је сада дете које похађа седми разред основне школе чије су потребе сада знатно веће, Врховни суд налази да је тужени у могућности да доприноси издржавању тужиоца, у висини одмереног доприноса издржавања која неће угрозити његову егзистенцију.

Осталим наводима ревизије понављају се жалбени наводи који су већ били правилно цењени од стране другостепеног суда и оспорава се оцена изведених доказа, што представља разлог због којих се ревизија не може изјавити према члану 407. став 1. ЗПП, те их овај суд не образлаже детаљно сагласно члану 414. став 2. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци на основу члана 404. ЗПП.

Врховни суд је одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију, с обзиром да нису били нужни за вођење ове парнице у смислу члана 154. став 1. ЗПП, због чега је у смислу одредбе члана 165. одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић